

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Potestati Et Popvlo Vrbevetano salutem & spiritum consilij sanioris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

rebus suis sine mora deliberent & in pace dimittant. Quod si usque ad quindecim dies post commonitionem vestram efficere non curaverint, vos ex tunc in eos excommunicationis sententiam proferatis, & civitates seu villas in quibus iidem peregrini seu ipsorum aliqui taliter detinentur supponatis ecclesiastico interdicto, facientes utramque sententiam usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari, singulis diebus dominicis ac festivis pulsatis campanis & candelis accensis eam solemniter innovantes. Quod si non omnes &c. singuli vestrum &c. Datum Viterbij VII. Idus Iulij, anno duodecimo.

ILLVSTRI REGI OTTONI
in Romanorum Imperatorem electo.

*Epist. 73.
Commendat
civitatem Florentinam.*

Licet venerabilis frater noster Aquilegensis Patriarcha regalis aulae Legatus honorem & profectum imperij studiosè procuret, ubi tamen cognoscimus quòd illi possit prudentius promovere, libenter eum & monitis & consiliis in viam dirigimus meliorem: quoniam etsi tam ipse quàm etiam multi alij sincerè te diligant, nullis tamen in hac parte deferimus ut credamus quòd eorum circa te caritas sincerior sit quàm nostra. Probatio quippe dilectionis est operis exhibitio; & sicut arbor à fructu cognoscitur, ita caritas ab effectu. Cùm ergo dilecti filij Potestas & populus Florentinus præfatum Patriarcham pro reverentia nominis tui honorificè suscepissent, parati, sicut ab ipsis per publica instrumenta nobis ostensa didicimus, ei nomine tuo fidelitatem plenam & integram exhibere, ac insuper juramentum præstare quòd in adventu tuo tam de comitatu quàm de omni jure ad imperium pertinente tuo per omnia mandato parerent, ipse hoc minùs acceptans, nisi protinus restituerent universa quæ ipse dicebat ad jus imperij pertinere, non sine admiratione multorum eos in continenti decem milium marcarum banno subjecit, nolens eis inducias indulgere saltem usque ad reditum nuntiorum suorum quos ad tuam præsentiam destinarent. Quia verò civitas Florentina semper ad nostrum consilium devotam se tibi exhibuit & fidelem, prædicto Patriarchæ monendo & consulendo mandavimus ut agens modestius circa eam, oblata recipiat quæ à te ipso recipienda fuissent, cùm & arcus, ne vires amittat, non semper debeat esse tensus. quod utique verbum à te diligenti volumus meditatione pensari. Et certè nisi litteris nostris,

quas idem Patriarcha postulavit & impetravit ad Lombardos & Tuscos, necessario fuisset adjutus, forsàn ejus legatio non tam prosperè processisset; sicut ipse per suas litteras recognoscens, devotas propter hoc nobis gratiarum retulit actiones. Quocirca serenitatem regiam rogandam duximus & monendam, fideliter consulentes quatinus prædictam civitatem in his & aliis taliter habeas commendatam quòd & devotionem suam & intercessionem nostram apud te sibi sentiat fructuosam. Datum Viterbij v. Idus Iulij, pontificatus nostri anno duodecimo.

In eundem serè modum scriptum est super hoc Patriarchæ Aquilegeni. Licet honorem & profectum imperij studiosè procures &c. usque recipienda fuissent, & sic impositum ei bannum remittas, cùm & arcus &c. usque propterea curavisti devotas gratiarum actiones referre. Datum ut in alia.

P A T R I A R C H Æ
Constantinopolitano.

EX tuarum perpendimus serie litterarum quòd cùm lator præsentium Poluerel Presbyter post absolutionem obtentam à dilecto filio Benedicto tituli sanctæ Susannæ Presbytero Cardinali, qui tunc in partibus illis legationis officio fungebatur, super injectione manuum violenta, in quendam Clericum violentas manus instigante diabolo injecisset, à celebratione non abstinuit divinorum. propter quod tu eum tibi reatum suum humiliter confidentem ab officio beneficioque suspensum ad nostram duxisti præsentiam destinandum. Cùm igitur non sine multo labore ac dispendio ad nostram præsentiam properarit, volentes ei de misericordia, quæ superexaltat iudicio, gratiam exhibere, per apostolica tibi scripta mandamus quatenus si aliud canonicum non obstitit, facias eum per triennium tantùm ab officio manere suspensum, & cum eo postmodum poteris misericorditer dispensare. Datum Viterbij VI. Idus Iulij, anno duodecimo.

*Epist. 74.
Super injec-
tione manuum
violenta.*

P O T E S T A T I E T P O P V L O
*Vrbevetano salutem & spiritum
consilij sanioris.*

Diu multùmque sustinimus expectantes si fortè benignitas nostra vos ad pœnitentiam revocaret. Sed ecce, quod dolentes referimus, ex patientia nostra gravius insolescitis, ut sint novissima vestra pejora prioribus & error novissimus fiat

*Epist. 75.
Robur
de pœnitentia
civitate.*

peior priore; quoniam impius, cum venerit in profundum vitiorum, contemnit. Ad plagam quippe vestram curandam diversis sæpe tentavimus uti remediis, quibus vos semper estis abusi; ut jam non superfit nisi apponere ferrum vel ignem. Non enim vestris sufficit offensis nos in multis hac tenus provocasse, quæ longum esset per singula numerare, nisi & hoc adicere præsumpseritis ad cumulum offensarum, ut nuper in oculis nostris prædam abduxeritis ab Aquapendente, nulla nobis exposita vel oblata querela. Nolentes igitur vestram ulterius insolentiam æquanimitè sustinere, per apostolica vobis scripta præcipiendo mandamus quatinus & prædam ex integro restituatis ablatam, & à molestatione prædicti burgi omnino cessetis, de terra insuper Vallis-lacus infra quindecim dies satisfacturi nobis ad plenum. Alioquin noveritis nos venerabili fratri nostro Episcopo vestro nostris dare litteris firmiter in præceptis ut ex tunc te, fili Potestas, Consiliarios & principales fautores tuos solemniter excommunicet & tam civitatem quam castra in quibus temporalem jurisdictionem quomodolibet exercetis districto subiciat interdicto, vosque denuntiet quatuor milium marcarum banno subiectos, ut de cetero sentiat pondus apostolicæ gravitatis, quæ contra vos etiam advocabit brachium secularè, ut duplici contritione vos conterat Dominus ultionum. Datum Viterbij v. Idus Iulij, anno duodecimo.

Scriptum est super hoc Episcopo Vrbevetano. Datum ut in alia.

ABBATI SANCTI FELICIS,
& G. de Bagnolo Canonico Bononiensi.

Epil. 81.
Infrascriptæ
aliquam con-
suetudine.
Cui Oblata.
In appella.

In quarta col-
la. promulga-
tione, utam in
col. Collet.

Epil. 80.
Infrascriptæ
aliquam con-
suetudine.

In quarta col-
la. adicere,
etiam commu-
nicatis litteras

Oblata nobis vestræ litteræ continebant quòd cum quidam iudices, quibus causa quæ inter de Sambro & de Rivocornaclanario plebes super quibusdam possessionibus vertebatur absque appellationis remedio fuerat ab apostolica sede commissâ, pro plebe Sambri sententiam * promulgassent, & à procuratore plebis de Rivocornaclario ad nos sine termino fuerit appellatum ab ipsâ, nec delatum appellationi fuisset, nec ad prosecutionem ipsius terminus à iudicibus partibus assignatus, Plebanus de Sambro super observatione dictæ sententiæ, sicut rationabiliter lata erat, nostras ad vos litteras, & alia pars * super infirmam vel confirmandam eadem postmodum ad alios iudices impetravit, nulla in posterioribus litteris de

prioribus habita mentione. Vnde in dubium revocato an posteriores iudices vel vos de illa cognoscere debeatis, nos super hoc consulere * studuistis, adicientes nihilominus à quibusdam sapientibus pro parte fuisset propositum appellante quòd cum in tali articulo de legis beneficio annum habeat infra quem secundum se communitèrve ipsam exequi litem possit, medio tempore pro suo arbitrio, quando vellet, prosequi poterat appellationem eandem, nec ad id compelli debebat antequam idem temporis spatium laberetur. Quare nullius esse valoris primas litteras assererebant, etsi de ipsis nulla sit habita mentio in secundis. Pro parte verò altera quosdam alios jurisperitos dixisse quòd cum interesset ejusdem ne tamdiu sententia maneret suspensa & ipsius confirmatio differretur, & iudices qui eam protulerant appellationem prædictam non duxerint admittendam, tum quia fuerat à nobis inhibita, tum quia frivola videbatur, licet pars potuit appellata hujusmodi litteras interim impetrare; præsertim cum si aliter diceretur, gravem interdum Ecclesiæ sustinerent jacturam, cum in causis ecclesiasticis secundum canones appellare liceat quotiens gravamen occurrit vel alia justa causa. Vnde contingere posset si taliter annus cuiuslibet provocanti daretur, quòd causa usque ad sex vel octo annos debitum non fortiretur effectum. Quosdam insuper alios opinatos quòd primæ valebant litteræ, non secundæ, sed pars quæ appellaverat infra annum suam appellationem prosequi minimè tenebatur. Licet igitur appellanti legitime à sententia indulgeatur annus à lege aut etiam ex justa causa biennium ad appellationem interpositam prosequendam, quia tamen hujusmodi terminus potest restringi, non solum à provocante, verum etiam à iudice à cuius sententia provocatur, cum id fuerit constitutum, non ut terminus ipse præveniri non possit, sed ne valeat prorogari, credimus distinguendum in quo casu litteræ impetrentur. Et quidem quando certus terminus ab appellante vel iudice appellationi præfigitur prosequendæ, si eo tacito appellatus litteras impetraverit, hujusmodi litteræ, tamquam tacita veritate subreptæ, obtinere non debent aliquam firmitatem. Si verò non sit aliquis certus terminus à iudice vel appellante præfixus, pars appellata potest infra terminum à lege statutum, dummodo nimium non præcurrat ut appellantem in impetranda commissione supplantet,

à nobis sup Ita
dium codex Col-
bertinum.

* In quarta col-
la. voluistis,
etiam in cod.
Colbertino.